

Hatırlatma

– Yazan Adam · 05 Şubat 2015

Orjinal boyutu için tıklayın 960x635px.

Nereye baksam
Kabaran hissiyatımdan arınsam
Senden geriye kalan ne kadar iz varsa unutsam
Yüreğimi dağılayan hicranın güftelerini hüznle yazsam

Artık bir ömür
Yalnızlığın ıssız sokaklarındayım
Eylül akşamları sineme seslenir, acı verir
Sokak sazendelerine şöyle bakar, zamanın farkındayım

Fakirhaneye
Gitsem ne olacak, içim kararacak
Küskün ve kırgın duvarlar haline bakacak
Silik boyalar kim bilir neler anlatacak, kalem yazacak

Sabahtan beri acım
Hangi nevaleye baksam muhtacım
Ne şevk ve ne de iştah var artık onlara yabancıyım
Ben bu vakitten sonra başka diyarların suskun insanıyım

Bir kefenin dahi yok
Mezarlık nerede sahip çıkan ne çok
En yakın, eş, dost dünya derdinde bahane mi yok
Hani nerede vefa, sadakat, vicdan, ruh, kalp var mı soran

Ne hevesin sevdasına
Ne hevanın endamlı cananına sözüm yok
Aşk adına nefsini ihya eden zavallılarla işim yok
Hesapsız bir akılla dünyaya dalan esirlere ihtiyacım yok

Ne vakit çocuk görsem
Yaşlı bir nineyi, dedeyi dinlesem
İçlerinden çıkmayan ukdelerini bir bir dile getirsem

Gün yüzüne hasret umutlarıyla yüzleřtirip, sevindirsem

Ölümden hiç söz etmesem

Ölen ve her halinde okunanları gizlesem

Yakınlarında asılı duran aynayı sessizce çıkartsam

Geçlik resimlerini rengârenk çerçeveletip duvarlara assam...

Mustafa Cilasun